

Sygn. akt III K 208/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 3 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Protokolant: Joanna Rowińska

w obecności Prokuratora: Anny Kaniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 września, 19 października, 16 listopada, 23 listopada, 14 grudnia 2017 r., 18 stycznia, 13 lutego, 5 marca, 22 maja, 27 czerwca, 26 lipca, 21 sierpnia, 18 września, 19 października i 19 listopada 2018r.

sprawy:

1. B. G. (1), syna K. i J. z domu D., urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 23 sierpnia 2013 r. do 5 grudnia 2013 r. w P. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie nie mniejszej niż 2 625 434,97 zł w ten sposób, że działając w imieniu firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) -C. zbył w dniu 23 sierpnia 2013 r. na swoją rzecz zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt X GC 313/08 wierzytelność w należności głównej w kwocie 1 713 712,40 złotych wraz z należnymi odsetkami oraz kosztami postępowania wobec (...) SA pomimo, iż należność główna, koszty postępowania oraz część odsetek zostały przez E. (...) uregulowane, po czym wprowadził w błąd Sąd Okręgowy we Wrocławiu, co do istnienia całości zadłużenia stwierdzonego tym wyrokiem, w wyniku, czego Sąd postanowieniem z dnia 18 września 2013 r. nadał na wskazany wyrok klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, a następnie w imieniu własnym w dniu 27 września 2013 r. zbył tę wierzytelność na rzecz spółki (...) z siedzibą w L., której jest rzeczywistym beneficjentem, nie wskazując, że należność główna oraz koszty postępowania i część odsetek zostały przez (...) SA uregulowane, po czym wprowadził w błąd Sąd Okręgowy we Wrocławiu, co do wysokości zadłużenia (...) SA, w wyniku, czego Sąd postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 r. nadał klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, a następnie złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lesznie wniosek o wszczęcie egzekucji p-ko (...) SA, wprowadzając Komornika w błąd, co do wysokości zadłużenia pokrzywdzonego, w wyniku, czego Komornik w dniu 19 listopada 2013 r. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pokrzywdzonemu i dokonał zajęcia jego rachunków bankowych oraz wierzytelności, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na złożenie przez pokrzywdzonego pozwu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności i zawieszenie przez Sąd postępowania egzekucyjnego, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego

P. w P. z dnia 18 lutego 2008 roku, sygn. akt III K 211/08

za przestępstwa umyślne z art. 286 § 1 kk, art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 kk i art. 284 § 2 kk, na karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 maja 2008 roku do 22 kwietnia 2009 roku, **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z**

art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2. I. C., córki G. i A. z domu K., urodzonej (...) w O.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 27 września 2013 r. do 10 października 2013 r. w P., działając ze z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez siebie i B. G. (1), pomogła B. G. (1) w usiłowaniu doprowadzenia (...) SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie nie mniejszej niż 2 625 434,97 zł

w ten sposób, że działając, jako pełnomocnik spółki (...) z siedzibą w L., w celu ukrycia faktycznego beneficjenta umowy, którym był B. G. (1), nabyła w dniu 27 września 2013 r. zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt X GC 313/08 wierzytelność w należności głównej w kwocie 1 713 712,40 złotych wraz z należnymi odsetkami oraz kosztami postępowania wobec (...) SA pomimo, iż należność główna, koszty postępowania oraz część odsetek zostały przez E. (...) uregulowane, a

następnie w dniu 10 października 2013 r. otwarła na rzecz A. L. (1) z siedzibą w L. 3 rachunki bankowe w (...) SA, na które miały zostać przelane środki uzyskane w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez

Komornika Sądowego p-ko (...) SA, w następstwie, czego B. G. (1) wprowadził w błąd Sąd Okręgowy we Wrocławiu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lesznie, co do wysokości zadłużenia (...) SA i Komornik

dokonał zajęcia rachunków bankowych oraz wierzytelności (...) SA, **tj. o czyn**

z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

3. M. P., syna A. i H. z domu P., urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 27 września 2013 r. do 5 grudnia 2013 r. w P. i innych miejscowościach, działając ze z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez siebie i B. G. (1), pomógł B.

G. w usiłowaniu doprowadzenia (...) SA z siedzibą we W.

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie nie mniejszej

niż 2 625 434,97 zł w ten sposób, że nabył spółkę (...) z siedzibą w L., w celu ukrycia faktycznego beneficjenta umowy, którym był B. G. (1), a następnie B. G. (1) wprowadził w błąd Sąd Okręgowy we Wrocławiu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lesznie, co do wysokości zadłużenia (...) SA i rzeczywistego beneficjenta środków i

Komornik dokonał zajęcia rachunków bankowych oraz wierzytelności (...) SA,

a następnie w dniu 2 grudnia 2013 r. otworzył na rzecz A. L. (1) z siedzibą

w L. rachunek bankowy w (...) SA, na który zostały przelane środki w

kwocie 66 632,09 złotych uzyskane w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego p-ko (...) SA, po czym wypłacił te środki gotówkowo, **tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw.**

z art. 286 §

1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. oskarżonego **B. G. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od 23 sierpnia 2013 r. do 5 grudnia 2013 r. w P. i innych miejscowościach, działając

w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu

osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie **1 908 798, 40 zł z odsetkami** od tej kwoty, w ten sposób, że działając w

imieniu firmy (...) -C. zbył w dniu 23 sierpnia 2013 r. na swoją rzecz wierzytelność wobec (...) SA zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt X GC 313/08 w kwocie 1 713 712,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania w kwocie 100 086 zł., pomimo, iż należność główna i koszty

postępowania zostały w całości zapłacone a część odsetek w kwocie 95 000 zł. została przez wierzyciela umorzona, po czym złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności temu orzeczeniu w wyniku, czego Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z

dnia 18 września 2013 r. nadał wyrokowi klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, a następnie 27 września 2013 r. zbył tę wierzytelność na rzecz spółki (...) z siedzibą w L., której był rzeczywistym beneficjentem, po czym na wniosek pełnomocnika spółki (...) Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 r. nadał klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, na którego wniosek w dniu 19 listopada 2013 r. komornik wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pokrzywdzonej spółce w zakresie należności głównej, która została uiszczona w kwocie 1 713 712,40 złotych wraz z odsetkami (do dnia 19.11.2013r.) w kwocie 1 652 153, 57 zł. (obejmującymi kwotę umorzoną - 95 000 zł.) oraz kosztami postępowania w kwocie 100 169, 00 zł. (obejmującymi kwotę uiszczoną - 100 086 zł.) i dokonał zajęcia rachunków bankowych spółki oraz wierzytelności, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak

wystarczających środków na rachunkach spółki i złożenie przez pokrzywdzonego pozwu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności i zawieszenie przez Sąd postępowania egzekucyjnego, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach

powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Rawiczu o sygn. IIK 217/11, za przestępstwo z art. 286 § 1 kk. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz o sygn. II K 348/03 za przestępstwa z art. 286 § 1 kk., na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 kk. na karę roku pozbawienia wolności, z art. 286 § 1 kk. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i z art. 284 § 2 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 18 lutego 2008 roku, sygn. akt III K 211/08 którym wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w

okresie od 20 maja 2008 roku do 22 kwietnia 2009 roku, tj. przestępstwa z art. z art.

13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. i art. 64 §

1 kk. i za to na podstawie 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk. wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k.

300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną na kwotę 100 (stu złotych);

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności

zalicza B. G. (1) okres zatrzymania w dniu 13 stycznia 2017 r. od godz. 08:03 do godz. 17:05;

III. uniewinnia oskarżonych **I. C.** i **M. P.** od popełnienia zarzucanych im czynów, kosztami procesu obciążając Skarb Państwa;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządza zwrot dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie nr I/2089/16/P (k. 3716) pod poz. 1 i 2 M. P. natomiast pod poz. 3 i 4 spółce (...);

V. na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. zasądza od B. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym wymierza opłatę w kwocie 6000, 00 (sześciu tysięcy) zł.

Sygn. IIIK 208/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej Sąd dokonał następujących ustaleń:

B. G. (1) w 2000 roku przekazał formalnie firmę (...) z siedzibą w P. na rzecz swojej córki J. C.. W dniu 22 lipca 2011 roku J. C. udzieliła B. G. (1) nieograniczonego pełnomocnictwa do prowadzenia wszelkich spraw firmy (...) – C. z siedzibą w P., w tym zawierania wszelkich umów, prowadzenia rozliczeń z kontrahentami, zaciągania wszelkich zobowiązań, zawierania umów, nabywania i zbywania ruchomości i nieruchomości, ustalania przy umowie

sprzedaży wszelkich postanowień umowy, dokonywania operacji bankowych, zawierania umów, w tym samego z sobą, sprzedaży udziałów i akcji.

W konsekwencji B. G. (1) przebywał w spółce i podejmował istotne z punktu widzenia firmy decyzje. W procesie (...) firmą (...) ściśle współpracował z dyrektorami poszczególnych działów, w szczególności z J. N., z którą dzielił biuro, a, która w firmie pełniła stanowisko głównej księgowej oraz dyrektora ds. personalnych i brała udział w podejmowaniu decyzji w procesie zarządzania firmą, jak również zatrudniania osób do pracy.

Dowód:

- pełnomocnictwo Rep. A nr 13.445/2011, k. 110-117 t. I, k. 833 – 837 t. V
- pismo ZUS, k. 3099 t. XVI
- częściowo zeznania J. N., k. 890 – 897, 4163-4165
- zeznania J. K. (1), k. 2193 – 2198 t. XI, oraz załącznik nr 1 do protokołu rozprawy,
- zeznania R. O. k. 38+41 t. I, 4142 – 4142 t. XXI
- częściowo zeznania J. S., k. 904 – 906, k. 4144 v – 4145 t. XXI
- zeznania świadka J. O. (1), k. 2058 – 2061 t. XI, 4207-4208,
- częściowo zeznania świadka M. K., k. 2062 – 2063 t. XI r. XXI

Firma (...) z siedzibą w P. prowadziła współpracę handlową z (...) SA. Pomiędzy stronami wynikł spór cywilny związany z tzw. „opłatami półkowymi”, w wyniku, czego wyrokiem z dnia 15 lipca 2010 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy zasądził od E. (...) na rzecz Spółki (...) z siedzibą w P. kwotę 1 713 712, 40 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz koszty postępowania w kwocie 100 086, 00 złotych.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt X GC 313/08, k. 52 – 53, t. I
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I

W dniu 9 września 2010 roku (...) SA. reprezentowany przez K. G. (Prezesa Zarządu), J. Ś. (Wiceprezesa Zarządu), R. O. (Wiceprezesa Zarządu) zawarł ugodę z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Handlowym (...). Ugoda została podpisana przez trzech członków zarządu i pełnomocnika firma (...).

Na mocy ugody (...) SA uznała treść wyroku i wszelkie roszczenia z niego wynikające oraz oświadczyła, że nie złoży jakiegokolwiek środka odwoławczego. Równocześnie na mocy § 2 ugody J. G., pod warunkiem zapłaty w terminie do dnia 13 września 2010 roku należności w wysokości 1 813 798, 00 złotych i wypełnienia postanowień zawartego tego samego dnia porozumienia handlowego w zakresie wolumenu zakupu towarów umorzy odsetki ustawowe w kwocie 950 000 złotych i zobowiązała się złożyć wniosek o cofnięcie wszelkich zajęć dokonanych na jej wniosek przez Komornika Sądowego M. C. (1) oraz dołożyć wszelkich starań, żeby działania podjęte przez komornika, zostały podjęte niezwłocznie.

Dowód:

- ugoda z dnia 9 września 2010 roku, k. 7-9 t. I, k. 54 – 55 t. I
- porozumienie handlowe z dnia 9 września 2010 roku, k. 10-12 t. I

- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I

Spółka (...) częściowo wywiązała się z realizacji zobowiązań objętych ugodą i porozumieniem handlowym tj. w zakresie wolumenu zakupu towarów a nadto przelewem z dnia 10 września 2010 roku przełała kwotę 1 813 798 zł na rzecz Spółki (...) (w dalszej części uzasadnienia (...)), wobec czego J. G. pismem z dnia 22 czerwca 2010 umorzyła 10% odsetek ustawowych w wysokości 95 000 złotych.

Dowód:

- zawiadomienie z dnia 22 czerwca 2011 roku, k. 14 t. I

- potwierdzenie przelewu, k. 56 t. I

- zaświadczenie banku, k. 57, t. I

- pismo o umorzeniu części odsetek, k. 58, t. I

- częściowo zeznania świadka J. N., k. 890-899 t. V

- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I

W dniu 1 czerwca 2013 roku (...) SA. wstrzymała zamówienia z firmy (...), zrywając tym samym warunki zawartego porozumienia handlowego w zakresie wolumenu zakupu towarów.

Dowód:

- zeznania świadka J. K. (2), k. 2253- 2254 t. XII

- zeznania J. O. (2) k.. 38-41,4142-4143,4142-4143,

- zeznania J. O. (1) k. 2058-2061,4207-4208,

- częściowo wyjaśnienia B. G. (1) k. 4562-4564,

23 sierpnia 2013 roku (...) dokonała cesji wierzytelności względem E. (...) w kwocie 1 713 712 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania w kwocie 100 086, 00 złotych na rzecz B. G. (1) za 300 000 zł. płatne w terminie 3 dni od dnia uzyskania roszczenia. W umowie cesji cedent zobowiązał się do powiadomienia o zawarciu umowy (...) SA we W., czego jednak nie uczynił. Umowa przygotowana została przez Kancelarię (...), która świadczy usługi na rzecz firmy reprezentowanej przez B. G. (1).

B. G. (1) w dniu 27 sierpnia 2018 roku złożył do Sądu wnioski o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi objętemu cesją. W konsekwencji postanowieniem z dnia 18 września 2013 roku Sąd Okręgowy X Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt IX GCo131/13 nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przeciw (...) SA.

Następnie 27 września 2013 roku B. G. (1) dokonał cesji wierzytelności względem E. (...) w kwocie 1 713 712 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania w kwocie 100 086, 00 złotych na rzecz (...) Ltd. którą reprezentowała, jako pełnomocnik I. C. za 350 000 zł. W umowie cesji cedent zobowiązał się do powiadomienia o zawarciu umowy (...) SA we W., czego jednak nie uczynił.

I. C. wcześniej od 1 września 2006 roku do dnia 2 września 2007 roku pracowała w (...) w pełnym wymiarze czasu pracy, następnie od dnia 3 września 2007 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku w wymiarze 1/2 na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży nieruchomości. Po zawarciu umowy cesji wierzytelności I. C. była zatrudniona od dnia 3 października do 7 października 2013 roku na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży.

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności, k. 106 – 108 t. I
- umowa cesji wierzytelności, k. 121-122 wraz z poświadczeniem podpisu k. 123 t. I
- pełnomocnictwo (...) Ltd dla P. C., k. 124 wraz z potwierdzeniem podpisu k. 125 t. I
- wniosek wierzyciela, k. 143 – 144 wraz z załącznikami k. 144 – 173 t. I
- wniosek (...) Ltd, k. 174 – 178 t. I
- wyrok częściowy SO we Wrocławiu X GC 801/13, k 30 k. 79, k. 80-87 t. I
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, k. 103-105
- postanowienie z dnia 12 listopada 2013 roku sygn. X GC 313/08 o nadaniu klauzuli wykonalności wraz ze sprostowaniem oczywistej omyłki pisarskiej, k. 179 – 180
- postanowienie SA z dnia 22 stycznia 2014 r. sygn. I Acz 45/14, k. 181 – 183, t. I
- częściowo zeznania J. K. (1), k. 2193-2198 t. XI
- dokumentacja pracownicza I. C., k. 838 – 841 t. V
- wydruki z dokumentacji, k. 2355 – 240 t. XIII,
- oględziny płyty CD, k. 2401-2433 t. XIII,
- korespondencja mailowa, k. 2435 – 2616 t. XII – XIV
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I
- akta Sadu Okręgowego we Wrocławiu sygn. IX Gco 131/13

Firma (...), której właścicielem jest A. R., zajmuje się tworzeniem spółek prawa cypryjskiego i jako grupa O. (...) zajmowała się szeroko rozumianym doradztwem podatkowym, w mniejszym zakresie doradztwem prawnym i księgowością, a w zakresie doradztwa podatkowego tzw. optymalizacją podatkową. W tym celu ramach działalności tworzono i rejestrowano tzw. spółki typu szelf, tj. spółki prawa cypryjskiego, których można było nabyć udziały. W ramach umowy powierniczej, (...) realizował instrukcje zleceńodawców. Pełnomocnicy Opust byli ustanawiani albo przez (...) albo na podstawie instrukcji.

Jedną z takich spółek była (...) Ltd., która nabyła wierzytelność wobec (...) SA. (...) Ltd została zarejestrowana na Cyprze - w N. w dniu 24 września 2012 roku i jako siedziba spółki ustalona została L. na Cyprze. Wspólnikiem spółki był (...) z siedzibą na Cyprze, posiadający 1000 udziałów klasy zwykłej. W skład organów zarządzających wchodził (...) Ltd z siedzibą na Cyprze oraz (...) Ltd z siedzibą na Cyprze.

Dowód:

- zeznania świadka A. R., k. 628 – 633, t. IV, 765- 766, 4165-4168
- zeznania świadka R. F., k. 2259 – 2260 t. XIII, k. 3958 – 3959 t. XX, 3958,
- zeznania A. S. (1), k. 2274-2275, odezwa XIV Ko 9/18.

- świadectwo zarejestrowania spółki, k. 126 – 129 t. I. k. 821 t. V
- świadectwo dot. siedziby spółki, k. 130 – 133 t. I, k. 822 t. V
- świadectwo dot. wspólników spółki, k. 134 – 137 t. I, k. 823 t. V
- świadectwo dot. organów spółki, k. 138 – 143 t. I k. 820 t. V
- wniosek wierzyciela, k. 143 – 144 wraz z załącznikami k. 144 – 173 t. I

Rzeczywistym (ukrytym) zleceniodawcą tej spółki stał się B. G. (1), a czynności w jego imieniu wykonywał mecenas A. M. (1), który prywatnie znał się z właścicielką (...), A. R.. W początkowej fazie ustaleń formalnym właścicielem spółki (...) Ltd miała zostać I. C., wobec czego, przygotowano dokumentację na jej nazwisko i jako pełnomocnik nabyła wierzycielność. A. M. (1) zajmujący się obsługą spółki w imieniu B. G. (1) dał instrukcję A. R. ażeby ta udzieliła pełnomocnictwa I. C.. W konsekwencji A. R. w dniu 27 września 2013 roku udzieliła w imieniu (...) Ltd pełnomocnictwa I. C..

Pełnomocnictwo uprawniało ją do zawarcia w imieniu i na rzecz A. L. (2) umowy cesji wierzycielności oraz dokonania wszelkich czynności faktycznych i prawnych związanych z zawarciem umowy cesji wierzycielności, a wszystko na warunkach według uznania pełnomocnika. I. C. poza podpisaniem 27 września 2013 w imieniu spółki (...) Ltd umowy cesji wierzycielności w dniu 10 października 2013 roku założyła rachunki bankowe w (...) SA., ale w okresie ich funkcjonowania nie nastąpiły na nich żadne operacje bankowe. Wobec zwłoki w podpisaniu przez I. C. dokumentacji właścicielskiej dotyczącej spółki (...) Ltd przygotowanej na jej nazwisko, B. G. (1) postanowił zmienić formalnego właściciela spółki (...) Ltd na M. P..

Dowód:

- wydruki z dokumentacji zabezpieczonej przez biegłego z zakresu informatyki, k. 2355 – 2400 t. XII
- zeznania świadka A. R., k. 628 – 633, t. IV, 765- 766, 4165-4168
- dokumenty k 124-125
- pismo (...) SA z dnia 18.11.2016 r. wraz z załącznikami, k. 2655 -2676 t. XIV
- wniosek o doręczenie wyroku wraz z klauzulą wykonalności k. 118 t. I.
- pełnomocnictwo A. L. (1), k. 119 t. I, k. 829 t. V
- wyrok i postanowienie Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności k. 4253-4255;
- opinia biegłego z zakresu informatyki z dnia 18 lipca 2016 roku z oględzin płyt CD uzyskanych od Grupy Interia.pl (...). z o.o. sp. k., k. 1783 – 1896 t. IX – X
- protokół oględzin rzeczy – karty pamięci marki T. z zawartością konta mailowego (...), k. 1899 – 2057 t. X-XI (k. 1902 – 1903 t. X),
- pismo g..pl (...) z o.o. sp. k. z dnia 20 czerwca 2016 r., k. 858, 937 t. V
- opinia biegłego sądowego w zakresie informatyki bezpieczeństwa komputerowego M. S. (1), k. 2280 – 2298 t. XII
- protokoły oględzin płyty CD, k. 2302 – 2354 t. XI
- wydruki z dokumentacji zabezpieczonej przez biegłego z zakresu informatyki, k. 2355 – 2400 t. XII

- częściowo zeznania S. A., k. 2263 – 2264 t. XII, odezwa,
- częściowo zeznania V. S., k. 2270 – 2271 t. XII, 3960-3961,
- częściowo zeznania A. S. (1), k. 2274 – 2275 t. XII, odezwa XIV Ko 9/18.

W konsekwencji antydatowaną umową z dnia 27 września 2013 roku M. P. zlecił (...) założenie Sp. z o.o. prawa cypryjskiego pod firmą (...), a także wykonywanie dalszych czynności takich jak zarządzanie spółką, zapewnienie siedziby Spółki, sekretarza Spółki, bezpieczne przechowywanie wszelkiej dokumentacji Spółki zgodnie z wymaganiami prawa cypryjskiego i umową spółki, zapewnienie zgodnego z prawem cypryjskim stanu prawnego, prowadzenie ksiąg spółki. (...) miało działać zgodnie z instrukcjami M. P. i zgodnie z zaleceniami na piśmie, M. P. miał objąć 100% udziałów w spółce. W tym samym dniu, tj. 27 września 2013 aktem powierzającym M. P. powierzył spółce (...) udziały (...) Ltd, co skutkowało tym, że (...) Ltd działał, jako nominalny udziałowiec spółki. Następnie umową z dnia 27 września 2013 roku (...) Ltd zbyła na rzecz M. P. 1000 udziałów odpowiadających 100% kapitału zakładowego w spółce (...) w kwocie 2 500 złotych.

M. P. pracował w (...) w dziale zaopatrzenia. W firmie pracował od nastolatka, jako zaopatrzeniowiec – jeździł autem, kupował części i ściśle współpracował z B. G. (1). Ponadto żona M. P. P. P. (1) pracowała w (...), jako specjalista ds. handlowych.

W skrzynce pocztowej M. P., ujawniono, że w dniu 1 września 2015 roku przesłał on pełnomocnictwo z prośbą o podpisanie do 3 września 2015 roku. Chodziło o pełnomocnictwo z dnia 20 sierpnia 2015 roku dla S., M. i B. do występowania w imieniu mocodawcy we wszelkich sprawach cywilnych przeciw E. (...). W dniu 11 kwietnia 2014 roku M. P. otrzymał z O. korespondencje z (...) o niedozwolonym saldzie debetowym i wypowiedzeniu umowy rachunku bankowego. Z maili wynika (k. 1947), że w dniu 23 lutego 2015 roku dział płatności firmy reprezentowanej przez B. G. (1) wysłał do M. P. wiadomość o nazwie A. L. (2) (...) compliance – potwierdzenie odbioru maila. M. P. wysłał dalej wiadomości (...) do G..

Ponadto 12.12.2013 roku A. M. (1) napisał do M. P. instrukcję o treści – „proszę przesłać S. zgodę na podpisanie pełnomocnictwa”.

Dowód:

- zeznania S. P., k. 882-887 t. , 4144,
- zeznania J. K. (2) k. 2253 – 2254 t. XII, odezwa VI Ko 51/18, k. 43-44
- umowa o zarządzanie wraz z płytą, k. 815 – 817 t. V
- wniosek o założenie A. L. (1), k. 819 t. V
- opinia biegłego z zakresu informatyki z dnia 18 lipca 2016 roku z oględzin płyt CD uzyskanych od G..pl (...). z o.o. sp. k., k. 1783 – 1896 t. IX – X
- protokół oględzin rzeczy – karty pamięci marki T. z zawartością konta mailowego (...), k. 1899 – 2057 t. X-XI (k. 1904 – 1905 t. X),
- pismo g..pl (...). z o.o. sp. k. z dnia 20 czerwca 2016 r., k. 858, 937 t. V

M. P., jako zarządca (...) Ltd założył w dniu 2 grudnia 2013 roku rachunek bankowy w (...) SA.

Dowód:

- pismo (...) wraz z załącznikami, k. 2677-2727 t. XIV

A. R., działając, jako członek zarządu (...) Ltd oraz członek zarządu (...) Ltd i jednocześnie reprezentując ww. spółki, które były uprawnione do reprezentacji A. L. (1), udzieliła pełnomocnictw do reprezentacji przeciwko (...) SA: najpierw pełnomocnictwo z dnia 11 października 2013 r. J. P., następnie w dniu 27 września adw. A. M. (2), potem w dniu 13 grudnia 2013 roku A. S. (2) i A. M. (1), wreszcie w dniu 17 listopada 2015 roku - A. S. (3), A. M. (3), M. B., we wszystkich sprawach cywilnych w postępowaniach sądowych przed sądami powszechnymi oraz w postępowaniach egzekucyjnych, w których powodem, pozwanym, wnioskodawcą, uczestnikiem postępowania, wierzycielem jest (...) SA.

Dowód:

- pełnomocnictwo z dnia 17 listopada 2015 roku, k. 826, t. V
- pełnomocnictwo z dnia 13 grudnia 2013 roku. K. 827, t. V
- pełnomocnictwo z dnia 11 października 2013 roku, k. 828 t. V,
- pełnomocnictwo z dnia 27 września 2013 r., k. 830 t. V.

(...) Ltd w dniu 31 października 2013 roku za pośrednictwem pełnomocnika złożyła wniosek o doręczenie wyroku wraz z klauzulą wykonalności. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy X Wydział Gospodarczy nadał klauzulę wykonalności na rzecz (...) Ltd, jako następcy prawnemu dotychczasowego wierzyciela B. G. (1).

Dowód:

- wyrok częściowy SO we Wrocławiu X GC 801/13, k 30 k. 79, k. 80-87 t. I
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, k. 103-105
- umowa cesji wierzytelności, k. 106 – 108 t. I
- umowa cesji wierzytelności, k. 121-122 wraz z poświadczeniem podpisu k. 123 t. I
- pełnomocnictwo (...) Ltd dla P. C., k. 124 wraz z potwierdzeniem podpisu k. 125 t. I
- wniosek wierzyciela, k. 143 – 144 wraz z załącznikami k. 144 – 173 t. I
- wniosek (...) Ltd, k. 174 – 178 t. I
- postanowienie z dnia 12 listopada 2013 roku sygn. X GC 313/08 o nadaniu klauzuli wykonalności wraz ze sprostowaniem oczywistej omyłki pisarskiej, k. 179 – 180
- postanowienie SA z dnia 22 stycznia 2014 r. sygn. I Acz 45/14, k. 181 – 183, t. I
- częściowo zeznania świadka J. K. (1), k. 2193-2198 t. XI
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa, k. 1-5 t. I
- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt X GC 313/08 wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności, k. 52 – 53, t. I

W dniu 19 listopada 2013 roku Komornik Sądowy M. C. (1) zawiadomił, o wszczęciu egzekucji przeciw (...) SA. należności głównej -1 713 712, 40 złotych wraz z odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2013 roku w kwocie 1 652 153, 57 zł, kosztami procesu w kwocie 100 168, 00 zł, kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 14 400 zł, kosztami zastępstwa w egzekucji w kwocie 7 200, 00 zł, oraz opłatą egzekucyjną w wysokości 92 435, 20 zł.

Dowód:

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 19 listopada 2013 roku, k. 22-23, k. 59 t. I, k. 278, 279, t. II
- pismo egzekucyjne wraz z kopiami akt postępowania egzekucyjnego sygn. akt KM 2545/13, k. 266 -615 t. II – IV
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I
- zeznania M. C. (1) k. 193-198, załącznik nr 2

W dniu 27 listopada 2013 roku w imieniu E. (...) w adw. M. S. (2) zwrócił się do Kancelarii Adwokackiej mec. J. P., Kancelarii Adwokackiej (...) z prośbą o niezwłoczne podjęcie czynności zmierzających do cofnięcia wniosku egzekucyjnego złożonego przez (...) Ltd z siedzibą w L., z uwagi na spłatę.

Dowód:

- pismo do Kancelarii Adwokackiej (...), k. 60 t. I
- pismo do Kancelarii Adwokackiej (...), k. 61 t. I
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I

W wyniku postępowania egzekucyjnego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Lesznie dokonał zajęcia trzech rachunków bankowych należących do (...) SA do kwoty 3 596 606,25 zł. Kwota zajęcia powiększona była o blokadę (4 132 091, 89 zł) bezpośrednio wpływała na wysokość dostępnego limitu kredytowego w ramach Umowy W.. W toku postępowania komornik zajął także wierzytelności spółki należne od Naczelnika Urzędu Skarbowego z tytułu nadpłaty podatku vat, dochodowego i innych wierzytelności, jak również kart płatniczych i wszelkich innych wierzytelności, wypłat,

Komornik L. C. w toku egzekucji wpłacił na rzecz A. L. (2), w dniu 10 grudnia 2013 roku na rachunek założony przez M. P. kwotę 66 632, 09 zł. Następnie z rachunku tego w grudniu wypłacono kwotę 66000 zł. po czym 8 września 2015 wpłacono kwotę 16 200 zł i przelano do (...) i ponownie 3 listopada 2015 wpłacono 5800 zł i tego samego dnia przelano do (...).

Dowód:

- zaświadczenie o zajęciu rachunków bankowych, k. 78 t. I
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I
- pismo egzekucyjne wraz z kopiami akt postępowania egzekucyjnego sygn. akt KM 2545/13, k. 282 -615 t. II - IV

Pismem z dnia 27 listopada 2013 roku, doręczonym w dniu 28 listopada 2013 roku pełnomocnik spółki (...) zwrócił się o cofnięcie wniosku egzekucyjnego w szczególności ponad kwotę 865 000 złotych powołując się na zawartą ugodę i fakt przelewu środków przelewem bankowym. Równocześnie pełnomocnik (...) SA wniósł skargę na czynności komornika. Ponadto z uwagi na uiszczenie kwoty należności głównej w umówionym terminie, (...) SA zwróciła się do A. L. (2) o cofnięcie wniosku egzekucyjnego, a następnie spółka wniosła pozew przeciw (...) Ltd o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Sąd dokonał częściowego zabezpieczenia powództwa postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygn. akt X GCo 195/13 poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Następnie wyrokiem częściowym z dnia 11 września 2014 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy pozbawił wykonalności wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 lipca 2010 roku w sprawie o sygn. akt XGC 313/08, zaopatrzony w klauzulę wykonalności na

rzecz A. L. (1) w części, co do należności głównej w kwocie 1 713 712, co do odsetek w kwocie 95 000 złotych oraz co do kosztów postępowania w kwocie 100 086 zł, w pozostałej części wnioszek oddalając.

W konsekwencji po wnioskach pełnomocnika (...) SA. postanowieniem z dnia 14 maja 2015 roku komornik umorzył postępowanie, co do należności głównej w kwocie 1 713 712, co do odsetek w kwocie 95 000 złotych oraz co do kosztów postępowania w kwocie 100 086 zł.

Następnie wyrokiem końcowym z dnia 21 marca 2017r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy umorzył postępowanie w zakresie kwoty 66 632, 09 zł. i pozbawił wykonalności wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 lipca 2010 roku w sprawie o sygn. akt XGC 313/08, zaopatrzony w klauzulę wykonalności na rzecz A. L. (1) w zakresie dalszych stwierdzonych tym tytułem odsetek ustawowych ponad łączną kwotę 1 016 632, 09 zł. po czym w dniu 21 listopada 2017r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił ten wyrok w ten sposób, że egzekwowanie kolejnych odsetek ustawowych ograniczył do kwoty 855 000 zł.

Dowód:

- kopia akt postępowania egzekucyjnego sygn. akt KM 2545/13, k. 282 -615 t. II – IV, k. 4250-4295, 4296-4495, 4496-4530,
- odpis wyroku z uzasadnieniem k. 4096-4113,
- odpis wyroku k. 4256
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa z załącznikami, k. 1-5 t. I
- akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. X Gc 801/13

B. G. (1) ma wykształcenie średnie rolnicze, zawód wyuczony rolnik i pobiera rentę rolniczą w wysokości 700 zł. i nie posiada majątku. Oskarżony jest żonaty i ma dwoje dorosłych dzieci. B. G. (1) był wcześniej kilkakrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Był on między innymi skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Rawiczu o sygn. IIK 217/11, za przestępstwo z art. 286 § 1 kk. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz o sygn. II K 348/03 za przestępstwa z art. 286 § 1 kk., na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 300 § 2 k.k., w zw. z art. 12 kk. na karę roku pozbawienia wolności, z art. 286 § 1 kk. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i z art. 284 § 2 kk., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 18 lutego 2008 roku, sygn. akt III K 211/08 którym wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 maja 2008 roku do 22 kwietnia 2009 roku,

B. G. (1) nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy aktualnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie i nie jest upośledzony umysłowo. W krytycznym czasie w odniesieniu do stawianego zarzutu B. G. (1), nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą wobec niego warunki art. 31 § 1 i 2 k.k..

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna dot. B. G. (1), k. 3253 -3257 t. XVII
- dane osobopoznawcze, k. 3160 t. XVI
- wyrok SR dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 23 lipca 2009 r., sygn. V K 1642/08 k. 3094 -3098 t. XVI, k. 3381 – 3383 t. XVII
- wyrok SR dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 23 lipca 2007 roku, sygn. XII K 281/17, k. 3400-3402 t. XVIII

- wyrok łączny Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto z dnia 18 lutego 2008 roku, sygn. akt III K 211/08, k. 3407-3408 t. XVIII
- wyrok Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 9 lipca 2003, sygn. akt II K 217/01, k/ 3418 t. XVIII
- wyrok Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 26 sierpnia 2003, sygn. II K 820/01 k. 3419 t. XVIII
- wyrok Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 29 czerwca 2006 roku, sygn. akt II K 348/03, k. 3420 – 3421 t. XVIII
- wyrok Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 23 marca 2010 roku, sygn. II 118/07, k. 3422 t.
- wyrok Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 13 stycznia 2005 sygn. akt II 69/04, k. 3423, t. XVIII
- karta karna, k. 3118 – 3120 t. XVI, k. 3764 – 3765, k. 3771 - 3773 t. XIX, 4558-4560,

M. P. ma wykształcenie średnie, zawód wyuczony technik mechanik, jest żonaty i posiada jedno dziecko, pracuje na stanowisku (...), z czego osiąga dochód w wysokości około 2300 zł. Oskarżony nie był wcześniej karany.

M. P. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy obecnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie i nie jest upośledzony umysłowo. Oskarżony nie miał zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki określone w art. 31 § 1 i § 2 kk.

Dowód:

- dane osobopoznawcze, k. 3182-3183 t. XVI , 3893,
- informacja z KRK, k. 3117, 3722
- opinia sądowo – psychiatryczna dotycząca M. P., k. 3232-3234 t. XVII, k. 3769 t. XIX
- opinia sądowo psychiatryczna z dnia 11 grudnia 2017 roku, k. 3955 – 3956 t. XX).

I. C. ma wykształcenie wyższe, jest panną i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu a z zawodu jest pośrednikiem nieruchomości i nie była karana sądowo.

I. C. nie jest chora psychicznie w rozumieniu psychozy i nie jest upośledzona umysłowo. Nie stwierdzono u niej innych zakłóceń czynności psychicznych, które mogłyby mieć znaczenie orzecznicze w niniejszej sprawie. W krytycznym czasie I. C. nie miała zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. nie zachodzą warunki określone w art. 31 § 1 i § 2 kk.

Dowód:

- dane osobopoznawcze, k. 3190,
- informacja z KRK, k. 3122 t. XVI, k. 3767 t. XIX
- opinia sądowo psychiatryczna z dnia 23 marca 2017 dot. I. C., k. 3436 – 3439 t. XVIII

Przesłuchany w charakterze podejrzanego B. G. (1) (k. 3169 – 3171 t. XVI) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Oskarżony wyjaśnił, że E. (...) zerwała umowę bez podania jakichkolwiek przyczyn i zaprzestała współpracy z firmą (...), mimo zobowiązania do 5 letniej współpracy, wobec czego firma poszła do Sądu o wyegzekwowanie kwoty zaległej. Wskazał on, że to E. (...) naraził firmę (...) na szkodę. Przesłuchany na rozprawie B. G. (1) (k. 3894-3895 t. XX) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie wszczął postępowania egzekucyjnego przeciwko E. (...), a

adw. J. P., co wynika z akt. Wyjaśnił, że nie wprowadził w błąd Sądu Okręgowego odnośnie błąd odnośnie klauzuli wykonalności, bo wyrok był prawomocny i uzyskał klauzulę wykonalności na swoje nazwisko, a nie na A. L. (2). Wyjaśnił, że to A. wystąpiła o klauzulę wykonalności i to pełnomocnik pan P. złożył wniosek o zajęcie rachunku. Oskarżony stwierdził, że nie miał zamiaru oszukać (...), która jest im winna parę milionów., tj. firmie jej córki, której pomaga.

Przesłuchiwany uzupełniająco k. 4562-4565) wyjaśnił, że (...) z dnia na dzień przestała zmagać towar, i stracili 10 procent produkcji dziennie i doszło do konfliktu i córka miała prawo wystąpić o egzekucję. Wyjaśnił, że wierzytelność wynosiła ok. 1 mln zł. tj. była zapłacona należność główna i nie potrafi powiedzieć, dlaczego przedmiotem umowy nie były tylko koszty i odsetki oraz, że to prawnicy przygotowali umowę cesji. Ponadto wyjaśnił, że na dzień dzisiejszy sprawa jest patowa, bo pani R. twierdzi, że udziały w spółce cypryjskiej ma P. i O. wycofała się z zarządzania spółką. Ponadto stwierdził, że będą chcieli odzyskać kwotę, która im się należy.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego M. P. (k. 3182 – 3184 t. XVI, k. 3958 t. XX) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Przesłuchiwany podczas rozprawy (k. 4564) wyjaśnił, że do zakupu udziałów spółki (...) namówił go mec. M., który powiedział, że jest możliwość zarobku.

Przesłuchana w charakterze podejrzanej I. C. (k. 3190 – 3191 t. XVI, k. 3895 t. XX) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Podczas rozprawy w dniu 18 września 2018r wyjaśniła, że znajomy mec. M. zaproponował jej pracę w firmie, która chce inwestować w Polsce, po czym pierwszą czynnością, którą miał zrobić była czynność u notariusza i przedmiotem było nabycie wierzytelności. Wszystkie dokumenty były wcześniej przygotowane przez mec. M. i notariusza i w związku z tym, że ufała mec. M. podpisała je. Później jednak z uwagi na to, że chorowała i usłyszała, że praca będzie związana z wylotami na Cypr jak i z koniecznością znajomości języka zrezygnowała. (k. 4535- 4536)

Sąd zważył, co następuje.

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania o sprawstwo i wina oskarżonego B. G. (1), w zakresie zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu nie budzą wątpliwości. Brak jest natomiast dowodów świadczących o winie oskarżonych M. P. i I. C..

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd oparł się głównie na dokumentacji w postaci akt i kopii akt spraw toczących się pomiędzy (...) a (...) SA., akt spraw o nadanie klauzuli wykonalności (w zakresie przedmiotowej wierzytelności), kopii akt sprawy komorniczej dotyczącej egzekucji przeciwko (...) SA. nadto zawartej ugody i porozumienia handlowego pomiędzy stronami, umów cesji przedmiotowej wierzytelności, dokumentacji spółki (...), pełnomocnictw, dokumentacji bankowej, korespondencji e-mailowej, opiniach biegłego z zakresu informatyki oraz innych dokumentach ujawnionych podczas rozprawy. Dokumentacja ta po ujawnieniu jej podczas rozprawy nie była kwestionowana przez strony i w ocenie Sądu stanowi wiarygodny materiał dowodowy.

Dokonując natomiast oceny osobowego materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków i wyjaśnienia oskarżonych w zakresie, w jakim korespondują z ujawnionymi podczas rozprawy dokumentami. W ocenie Sądu osobowy materiał dowodowy nie wniósł jednak wiele do sprawy poza zeznaniami A. R. i w mniejszym stopniu R. O.. Wszyscy pozostali świadkowie przesłuchani w sprawie mieli jedynie ogólną i fragmentaryczną wiedzę na temat relacji pomiędzy (...) a (...) SA., jak i na temat skierowanej przeciwko (...) egzekucji i jej efektów. Ponadto w ocenie Sądu świadkowie zatrudnieni w (...) jak i znajomi lub spokrewnieni z oskarżonym G. pomimo braku wiedzy na temat istotnych faktów starali się przedstawić oskarżonego w jak najlepszym świetle a nawet unikali potwierdzenia faktu, że oskarżony, jako pełnomocnik firmy (...) prowadził w imieniu swojej córki tę działalność. Stąd biorąc pod uwagę, że szczegóły relacji pomiędzy tymi podmiotami jak i okoliczności i przebieg egzekucji wynikały z dokumentów relacje świadków poza potwierdzeniem faktów wynikających z tych dokumentów nie wniosły wiele do sprawy.

Odnosząc się indywidualnie do oceny zeznań świadków R. O. i A. R. należy stwierdzić, że ten pierwszy, jako przedstawiciel pokrzywdzonej spółki opisał relacje pomiędzy (...) a firmą (...) oraz opisał przebieg próby oszustwa.

Jego zeznania są w pełni wiarygodne albowiem korespondują dokumentacją ujawnioną podczas rozprawy. A. R. natomiast przesłuchiwana w toku postępowania próbowała nie ujawniać w całości wszystkich okoliczności sprawy. Świadek stawiała się na wezwania niechętnie wręcz zmuszona i tak samo niechętnie ujawniała okoliczności przedmiotowej sprawy. W ocenie Sądu wynikało to z rodzaju prowadzonej przez nią działalności związanej z oferowaniem spółek zagranicznych w celu tzw. optymalizacji- podatkowej, przez co oczywistym jest, że ujawniając wszystkie sekrety klientów podważałaby wiarygodność swojej firmy. Składając zeznania świadek przedstawiła jednak, w jakich okolicznościach doszło do wszczęcia egzekucji przez A. L. (2). Co istotne jednak i czego nie wskazali pozostali świadkowie zatrudnieni w firmie (...) wskazała Sądowi to, co nie wynikało z dokumentów firmy (...), że to B. G. (1) był rzeczywistym beneficjentem firmy (...). Wprawdzie nie potrafiła precyzyjnie powiedzieć, z czego to wynikało jednak Sąd ocenił te jej zeznania, jako wiarygodne, albowiem nie sposób przyjąć, że wymyśliła nazwisko oskarżonego. Tym bardziej, że jak zeznała podczas rozprawy już po powstaniu zaległości w płatnościach na rzecz (...) oskarżony G., mimo, że formalnie nie zawierał umowy przedstawił im „propozycję zmiany tej umowy, co do wysokości wynagrodzenia”. Fakt ten jest bardzo istotny, jeśli się zważy, że z dokumentów ujawnionych wynika, że pierwotnie formalnym beneficjentem miała być I. C. a ostatecznie został nim M. P.. Sąd ocenił relacje tego świadka w tym zakresie, jako w pełni wiarygodne, pomimo, że nie potwierdził tego żaden z przesłuchanych pracowników jej firmy, którzy kontaktowali się jedynie z r.pr. M. lub mailowo z M. P.. W ocenie Sądu, co wynika z materiału dowodowego r.pr. M. był zaprzyjaźniony z A. R., z którą podobnie jak z oskarżonym G. współpracował, stąd w ocenie Sądu A. R. na podstawie kontaktu z r.pr. M. miała wiedzę o rzeczywistym i jednocześnie ukrytym beneficjencie spółki (...). Relacje A. R. w tym zakresie Sąd ocenił, jako wiarygodne albowiem w świetle zasad doświadczenia życiowego ani I. C., która pierwotnie miała być beneficjentem A. L. (2) ani M. P. nie mieli dostatecznej wiedzy ani doświadczenia życiowego, aby podjąć się takiej działalności. Materiał dowodowy wskazujący na powiązania ich z firmą reprezentowaną przez B. G. (1) wskazuje natomiast, że zostali oni przez niego jak i jego pełnomocnika wykorzystani w dokonaniu czynu zabronionego. Jednoznacznie w ocenie Sądu świadczą o tym wiadomości e-mail M. P., z których wynika, że nawet nie był zorientowany, jaka rolę miał pełnić w spółce (...) a nadto wiadomość wysłana do niego od r.pr., M. w dniu 12.12.2013 roku o treści „proszę przesłać S. zgodę na podpisanie pełnomocnictwa”, świadcząca o tym, że jedynie wykonywał polecenia. Niezależnie od powyższego o tym, że rzeczywistym beneficjentem spółki (...) był B. G. (1) świadczą jego wyjaśnienia pod koniec rozprawy, w których pomimo, że sprzedał wierzytelność stwierdził, że „będą chcieli odzyskać kwotę, która im się należy”.

W ocenie Sądu w świetle całokształtu okoliczności sprawy oskarżony B. G. (1) przy pomocy swojego pełnomocnika mając pretensje do (...) SA. za zerwanie porozumienia, co wyrządziło szkodę reprezentowanej przez niego firmie albowiem firma (...) jak wyjaśnił utraciła „z dnia na dzień 10 procent produkcji dziennie” posługując się innymi osobami w celu ukrycia swoich danych postanowił dokonać czynu zabronionego na szkodę tej spółki.

Tak jak wskazano wyżej nie wniosły nic istotnego do sprawy zeznania pozostałych świadków w tym A. S. (1), A. C. (1) i V. S., S. A., R. F. i M. C. (1).

A. C. (2) wskazała, że zajmowała się obsługą spółki (...) i mogło być tak, że instrukcje z związane z zarządzeniem spółką przekazywał jej A. M. (1), bo był on osobą, z którą współpracowała w przypadku innych spółek. Dodała, że w większości przypadków, jeżeli ona chciała skontaktować z A. M. (1), to robiła to za pośrednictwem przełożonego, czyli R. F. albo A. R.. Wskazała przy tym, że kojarzy nazwisko B. G. (1) oraz, że A. R. i A. M. (1) znali się.

Świadek A. S. (1) podkreśliła, że nigdy nie widziała właściciela spółki (...) jednak wie, że pełnomocnikiem był A. M. (1). Wskazała ona, że w niektórych spółkach (...) prosił on o niekontaktowanie się z właścicielami, a bezpośrednio z nim. Podała równocześnie, że znajome jej było nazwisko M. P., ponieważ kojarzy, że był właścicielem jednej ze spółek, które przeszły z poznania, ale nie była w stanie wskazać, czy kontakt był telefoniczny czy tylko mailowy. Co istotne wskazała, że przez krótki okres czasu była odpowiedzialna za komunikację z A. L. (2), że kontakt był słaby, bo właściciel nie kontaktował się ze spółką, a robił to A. M. (1), który był prawnikiem ze strony A. L. (2). Podała przy tym, że to A. R. była odpowiedzialna za podejmowanie wszystkich decyzji. Po okazaniu wiadomości e – mail (k. 1901), świadek

wskazała, że skrót BO oznacza B. O., więc beneficjenta rzeczywistego, a ona oczekiwała odpowiedzi czy M. P. będzie beneficjentem rzeczywistym, czy będzie widniał w dokumentach.

S. A. natomiast zeznała, że obsługiwała pewny portfel klientów i była dedykowana do obsługi A. L. (2) i kojarzy A. M. (1), z którym się kontaktowała mailowo i telefonicznie i który był w firmie kilka razy. A. M. (1) miał pełnomocnictwo od właściciela spółki albo był wskazany, jako osoba do kontaktu. Wskazała, że nie pamięta dokumentacji spółki, ale zdarzało się też, że były zlecenia telefoniczne, ale zawsze była prośba o potwierdzenie drogą mailową. Nie kojarzyła, aby spotkała M. P., ale nazwisko przewinęło się w dokumentacji spółki i nie kojarzyła B. G. (1). Po okazaniu maili z dnia 17.11.2013 i 17.12.2013 wskazała, że to było jej pierwsze spotkanie z A. M. (1) i wtedy też go poznała. Z maila i nazw załączników wynika, że M. P. chciał zostać właścicielem anonimowej spółki, że musiał kupić od kogoś udziały spółki. Było to dla świadka o tyle dziwne, że właściciel chciał zostać anonimowy a kontakt był tylko z A. M. (1). Świadek podała, że spółki nie mógł nabyć wcześniej niż przed datą 22 listopada 2013 roku gdyż z e-maila z dnia 17 listopada 2013 roku wynika, że dokumenty dotyczące nabycia udziałów nie zostały przesłane. Natomiast po okazaniu e-maili z 12 grudnia i 16 grudnia 2013 roku stwierdziła, że wynika z nich, że A. R. nie mogła podpisać pełnomocnictwa, ponieważ nie było zgody M. P.. Po okazaniu wniosku o założenie administrację i zarządzenie spółką wynika, że jedyną osobą do składania instrukcji był M. P., z czego wynika, że nie mogła przyjmować do realizacji instrukcji wysyłanych e-mailem przez pana M. bez uzyskania potwierdzenia e-mailowego od M. P.. Zeznała ona ponadto, że z e-maili wynika, że M. wysyłał do niej jakieś wiadomości, a ona prosiła o potwierdzenie pana P..

M. C. (1) wskazał natomiast jedynie, jakie czynności i na czyje zlecenie wykonał, jako Komornik, co koresponduje z dokumentacją z akt komorniczych, która precyzyjnie oddaje całą historię tego postępowania, natomiast J. K. (1) - notariusz wskazał jedynie, jakie czynności notarialne i na czyje zlecenie wykonał.

Nie wniosły nic istotnego do sprawy także zeznania M. C. (2), zięcia oskarżonego G. i jego syna P. G., zeznania pracowników firmy (...), J. S., M. K., J. N., K. J., którego firma wykonywała usługi dla (...), K. B. podobnie jak zeznania J. O. (1) pracownika firmy (...), która wcześniej tam pracowała albowiem mieli oni jedynie ogólną wiedzę w zakresie przedmiotu postępowania.

Podobnie nie wniosły nic istotnego do sprawy zeznania J. N., poza potwierdzeniem powiązania M. P. i Ilony C. z firmą reprezentowaną przez oskarżonego G.. Wskazała ona, że zna adres mailowy (...) to jest adres firmowy, użytkują go pracownicy różni firmy, że dostęp do konta mają pracownicy administracyjno – biurowi. Wskazała, że kojarzy I. C. gdyż pracowała kiedyś w firmie zajmowała się sprzedażą mieszkań, ale nie wie, co miała w umowie, nie wie jak długo pracowała. Świadek nie pamiętała, czy I. C. pracowała w 2013 roku w firmie. Nie kojarzyła także, aby otrzymywała maile dot. A. L. (2) i aby je dalej przysyłała np. do M.. Ponadto ww. zeznała, że żona M. P. P. (1) nie pracuje już w firmie, bo zwolniła się.

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonych Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom B. G. (1). Oskarżony konsekwentnie zaprzeczał, aby dopuścił się zarzucanego mu czynu, niemniej jednak jego wyjaśnienia były mało przekonujące, w wielu miejscach sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W szczególności w świetle całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy niewiarygodne są jego wyjaśnienia jakoby nic nie miał wspólnego ze spółką (...) i jakoby nie kierował działaniami I. C. i M. P., które doprowadziły do egzekucji wobec spółki (...).

Podobnie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom I. C. i M. P., w których nie wskazali B. G. (1), jako osoby kierującej ich działaniami a jedynie odwołali się do r. pr. M.. Dokonując oceny ich krótkich wyjaśnień złożonych w sprawie Sąd dał im jednak wiarę, że w okolicznościach, w jakich działali we współpracy z radcą prawnym i notariuszem na podstawie prawomocnego wyroku sądowego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nie mieli oni świadomości, że czynności, których dokonali pomagają B. G. (1) w dokonaniu oszustwa.

Należy dodać, że dokonując ustaleń Sąd ocenił, jako pełne jasne i wiarygodne opinie sądowo psychiatryczne dotyczące oskarżonych. Sąd miał przy tym na uwadze, że w toku przewodu sądowego strony nie wniosły zastrzeżeń, co do

sporządzonych opinii i wniosków w nich zawartych. Ponadto Sąd oparł się na danych o karalności oskarżonych jak i danych osobo-poznawczych.

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie budzi wątpliwości, że B. G. (1) dopuścił się usiłowania oszustwa w zakresie mienia znacznej wartości działając w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. występku z art. z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 kk. i art. 64 § 1 kk. Należy podkreślić, że celem działania sprawcy czynu z art. 286 § 1 k.k. jest osiągnięcie korzyści majątkowej, zaś środkiem działania jest wprowadzenie w błąd. Elementy podmiotowe oszustwa muszą być objęte świadomością sprawcy, który chcąc uzyskać nienależną korzyść majątkową działa świadomie w określony sposób, co w rezultacie prowadzi do wniosku, że działa z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Między wprowadzeniem w błąd a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić nadto związek przyczynowy, czyli wprowadzenie w błąd musi poprzedzać niekorzystne rozporządzenie mieniem.

Wskazać trzeba, że przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, dla jego bytu niezbędne jest po stronie sprawcy istnienie zamiaru kierunkowego. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak również sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 4 stycznia 2011 r., III KK 181/10). Oznacza to, że przestępstwo oszustwa może być popełnione jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania.

Przestępstwo oszustwa jest jednocześnie przestępstwem materialnym. Jego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego. Za niekorzystne rozporządzenie mieniem należy uznać każdą czynność o charakterze określonej dyspozycji majątkowej, odnoszącą się do ogółu praw majątkowych, ale także i zobowiązań kształtujących sytuację majątkową, która skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w tym zmniejszeniem szans na zaspokojenie roszczeń w przyszłości. Niekorzystne rozporządzenie mieniem może np. polegać na nabyciu rzeczy powyżej jej wartości lub sprzedaży poniżej wartości albo nabyciu rzeczy obciążonej wadami fizycznymi lub prawnymi, nieuzasadnionym zwolnieniu z długu, a także, co istotne w kontekście niniejszej sprawy, podwójną egzekucją wierzytelności. Przyjęciu, iż rozporządzenie mieniem miało charakter niekorzystny, nie stoi przy tym na przeszkodzie wypełnienie świadczenia wzajemnego przez sprawcę. Dla oceny, czy rozporządzenie mieniem było niekorzystne, istotne jest jedynie to, czy w jego wyniku doszło do ogólnego pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w tym m.in. do zmniejszenia szans na zaspokojenie jego roszczeń w przyszłości, lub do zwiększenia ryzyka po jego stronie. Ową korzystność bądź niekorzystność rozporządzenia należy oceniać przy tym z punktu widzenia okoliczności istniejących w czasie rozporządzenia mieniem, a nie tych, które następują później (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2012 roku, sygn. akt II AKa 280/12).

W przedmiotowej sprawie B. G. (1), pomimo formalnego przekazania firmy córce J. G., jako pełnomocnik był jej rzeczywistym zarządcą. Wniosek taki wyprowadzić można na podstawie dokumentacji, zeznań świadków a pośrednio – z wyjaśnień samego oskarżonego. O ile, bowiem sam oskarżony – podkreślał wielokrotnie, że firmy nie prowadził, to sposób wyrażania i jego wiedza prowadzi do wniosku zgola innego (formułowania moja firma, my). Potwierdza to także fakt, że podczas rozprawy w dniu 19 listopada 2018r. oskarżony oświadczył „My będziemy chcieli odzyskać kwotę, która nam się należy kwotę, którą ten sąd w tym budynku zasądził” (K. 4564v). To, że oskarżony działał w imieniu (...), ale co istotne, że to on doprowadził do egzekucji od firmy (...) potwierdza pośrednio korespondencja e-mailowa M. P. z lutego 2015r., kiedy to wzywany o uzupełnienie dokumentów w zakresie spółki (...) odpisał „w związku z tym, że nie jestem już pełnomocnikiem firmy (...) (pełnomocnictwo wygasło – utraciło moc) zwracam się z prośbą o nie kontaktowanie się ze mną w n/w sprawach. W związku z tym nie akceptuję poniższej wiadomości oraz żadnych innych ustaleń. Proszę ustalić sobie dalszą współpracę z odpowiednimi, upoważnionymi do tego osobami.

Wszelkie pytania, faktury oraz płatności proszę kierować bezpośrednio do właściciela firmy bądź do księgowości lub do mec. M.” (k. 1952) w sytuacji, gdy jak wynika z uzyskanej przez niego odpowiedzi od (...) był 100 procentowym udziałowcem w spółce (...) i jedyną osobą upoważnioną do wydawania instrukcji. Korespondencja ta jednoznacznie świadczy, że M. P. był wykorzystany przez oskarżonego G. i prawników, reprezentujących firmę (...) jako tzw. „słup” i do końca nie miał świadomości, w jakiej roli występuje w spółce (...).

Nie ulega wątpliwości, że zawierając umowę cesji wierzytelności B. G. (1) oświadczył, iż o zawarciu umowy cesji poinformuje E. (...), czego jednak nie uczynił a E. (...) informację o tym powzięło dopiero w wyniku wszczętej egzekucji, co w ocenie Sądu od początku było celowym i konsekwentnym działaniem, aby zaskoczyć spółkę (...). Oskarżony mając przy tym pełną świadomość rzeczywistej wysokości zadłużenia (...) SA. wobec spółki (...), co sam przyznał podczas rozprawy przeniósł na siebie wierzytelność, skutecznie wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności, następnie, przeniósł przedmiotową wierzytelność, na spółkę (...) Ltd., której był rzeczywistym (ukrytym) beneficjentem w celu przeprowadzenia egzekucji. Potwierdza to także zestawienie kwoty, za jaką sprzedał wierzytelność (350 tys. zł) z kwotą możliwej egzekucji w sytuacji, gdy ta wierzytelność przysługiwała od dużego bardzo dobrze funkcjonującego podmiotu a co za tym idzie była łatwa do wyegzekwowania oraz sposób zapłaty za cesję dopiero po wyegzekwowaniu. W tym miejscu należy dodać, że spółka (...) nabywca wierzytelności nie miała majątku ani środków na rachunku, gdyż nie prowadziła działalności gospodarczej. Stąd w ocenie Sądu zawarte umowy cesji miały jedynie na celu ukrycie prawdziwego egzekwującego. Bez wątpienia oskarżony działał z zamiarem uzyskania korzyści majątkowej w znacznej wartości, tj. 1 908 798, 40 zł z odsetkami. Oskarżony, bowiem doprowadził do egzekucji mimo dokonanej spłaty należności głównej i kosztów i częściowego umorzenia odsetek w ww. wymienionej kwocie. Jego zachowanie było przemyślane i zmierzało do ukrycia tego, iż jest on rzeczywistym beneficjentem przestępstwa, ale również stanowiło przemyślaną próbę szybkiego i zaskakującego ściągnięcia kwot objętych tytułem wykonawczym i uniemożliwienie ich odzyskania przez pokrzywdzonego w przyszłości od podmiotu cypryjskiego - spółki, która nie prowadziła działalności gospodarczej i nie posiadała majątku. Logicznym jest, zatem, że przy braku przychodów/dochodów i majątku po ściągnięciu sędowanej wierzytelności i wypłaceniu uzyskanej kwoty z rachunku tej spółki podjęcie jakichkolwiek działań przez (...) SA. celem zwrotu nienależnie wyegzekwowanej kwoty, byłoby w przyszłości bezskuteczne. Faktem jest, że oskarżony skutku nie osiągnął, a to z uwagi na zajęcie rachunków, na których (...) SA. nie miała środków i podjęcie ze strony pokrzywdzonej spółki skutecznej obrony, przeciw-egzekucyjnej co w konsekwencji spowodowało przyjęcie przez Sąd usiłowania popełnienia przestępstwa. Nie zmienia takiej oceny kwota wyegzekwowana albowiem jest to kwota, która mieści się w kwocie istniejącej wierzytelności i która mogła być przedmiotem cesji jak i egzekucji.

Brak jest natomiast podstaw do przypisania popełnienia zarzucanego przestępstwa I. C.. Choć obiektywnie zawierając umowę cesji wierzytelności i imieniu spółki cypryjskiej i zakładając dla niej rachunek pomogła ona oskarżonemu w realizacji jego celu to jednak brak jest dowodów, aby miała świadomość, że pomaga oskarżonemu w popełnieniu oszustwa. Nie ulega wątpliwości, że I. C. działając, jako pełnomocnik spółki cypryjskiej w dniu 27 września 2013 roku nabyła zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. X GC 313/08 wierzytelność w należności głównej w kwocie 1 713 712, 40 złotych wraz z należnymi odsetkami, oraz kosztami postępowania wobec E. (...) jak i to, że otworzyła 3 rachunku bankowe w (...) SA na rzecz spółki (...) Ltd. W ten sposób niewątpliwie pomogła oskarżonemu G. w realizacji jego przestępstwa, ale w ocenie Sądu brak jest dowodów winy oskarżonej tj., aby miała świadomość, że czynności, które wykonała służą popełnieniu oszustwa. Brak jest także dowodu na to, aby miała świadomość, że wierzytelność została częściowo spleciona jak i na to, że będzie prowadzona egzekucja całości wierzytelności objętej cesją. Oskarżony zawierając z nią, jako pełnomocnikiem spółki (...) umowę cesji wierzytelności czynił to, bowiem w oparciu o prawomocny wyrok zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że umowa była zawierana u notariusza i przygotowywali ją prawnicy nie sposób przyjąć, że wiedziała ona, iż pomaga w popełnieniu oszustwa.

Podobnie w ocenie Sądu brak jest podstaw do przypisania popełnienia przestępstwa M. P.. W jego przypadku także nie ulega wątpliwości, że stał się formalnym beneficjentem spółki (...) Ltd, otworzył rachunek bankowy na rzecz tejże spółki, a następnie, że była prowadzona na jej rzecz egzekucja wierzytelności objętej cesją, po czym po

wyegzekwowaniu przez komornika i przelaniu na rachunek spółki kwoty w 66632, 09 zł., w grudniu wypłacił 66000 zł. z rachunku spółki. Jego zachowanie niewątpliwie pomogło oskarżonemu B. G. (1) w popełnieniu przestępstwa. Jednak w ocenie Sądu brak jest dowodów winy oskarżonego tj., aby miał świadomość, że czynności, które wykonał służą popełnieniu oszustwa. Brak jest, bowiem dowodu na to, aby miał świadomość, że wierzytelność została częściowo spłacona jak i na to, że będzie prowadzona egzekucja całości tej wierzytelności pomimo jej częściowej spłaty.

Oceniając, że oskarżeni C. i P. nie mieli świadomości, że podejmowane przez nich działania są ukierunkowane na dokonanie oszustwa Sąd miał na uwadze także ich wykształcenie, fakt, że jako osoby powiązane z (...) i w pewnym sensie zależne od B. G. (1) zostały wykorzystane w procedurze przez niego zaplanowanym. W świetle zasad doświadczenia życiowego nie sposób przyjąć, aby B. G. ich poinformował dokładnie o swoim zamierzeniu. Potwierdza to także pośrednio korespondencja e-mailowa M. P. z lutego 2015r., kiedy to wzywany o uzupełnienie dokumentów w zakresie spółki (...) odpisał „w związku z tym, że nie jestem już pełnomocnikiem firmy (...) (pełnomocnictwo wygasło – utraciło moc) zwracam się z prośbą o nie kontaktowanie się ze mną w n/w sprawach. (...) Wszelkie pytania, faktury oraz płatności proszę kierować bezpośrednio do właściciela firmy bądź do księgowości lub do mec. M.” (k. 1952).

Należy dodać, że oskarżeni C. i P. dokonując czynności w oparciu o prawomocny wyrok sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przy udziale notariuszy i prawników mogli oni mieć zaufanie do tych osób albowiem, co należy podkreślić są to zawody zaufania publicznego. Stąd zawieranie umów cesji, rachunków bankowych czy udzielanie pełnomocnictw nie świadczy o tym, aby pomagali w popełnieniu przestępstwa. Wprawdzie faktem jest, że mieli świadomość, że kto inny jest osobą kierującą ich działaniami jednak występowanie za taką osobą i realizowanie prawnie dopuszczalnych czynności nie jest przestępstwem.

Dodatkowo należy podkreślić, co było w ocenie Sądu poza świadomością tych oskarżonych, że w sprawie była niespłacona wierzytelność w postaci odsetek, (co potwierdzają wydane w ostatnim czasie orzeczenia sądowe) a zatem były podstawy do wszczęcia i prowadzenia egzekucji, choć w ograniczonym zakresie. Mając powyższe na uwadze i brak dowodów jakoby oskarżeni P. i C. mieli świadomość, że pomagając w dokonaniu oszustwa Sąd uniewinnił ich od popełnienia zarzucanych im czynów, kosztami procesu obciążając Skarb Państwa.

Wymierzając oskarżonemu B. G. karę Sąd miał na uwadze, że kara jest jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości. Karą współmierną i dającą zarazem zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości jest tylko taka kara, która uwzględnia wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w art. 53 k.k. Jak wynika z art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę oskarżonemu Sąd uwzględnił w szczególności motywację i przemyślany sposób zachowania, jak i wielkość grożącej szkody, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz właściwości i warunki osobiste i sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa, jak i zachowanie się po jego popełnieniu, tj. brak jakiegokolwiek skruchy.

Oskarżony w przedmiotowej sprawie swoim działaniami zmierzał do osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował wyłudzić znaczną kwotę pieniędzy. W istocie dokonanie zarzucanego mu czynu mogło też spowodować niewypłacalność E. (...), a to z uwagi na pozbawienie dostępu do środków.

Stąd takie zachowanie w ocenie Sądu winno zostać surowo ukarane, albowiem cechuje je szczególnie wysoki stopień społecznej szkodliwości. Mając powyższe na uwadze Sąd przy uwzględnieniu wysokiego stopnia szkodliwości społecznej czynu, przemyślanego sposobu działania, przy wykorzystaniu innych osób, biorąc pod uwagę, że oskarżony dopuścił się czynu w warunkach powrotu do przestępstwa na podstawie 14 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k. 300 stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną na kwotę 100 zł.

Sąd uznał, że orzeczone kary za przypisane przestępstwo spełnią cele zarówno wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, jak i zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jedynie, bowiem

wymierzenie surowej kary, jest w stanie wzbudzić w ocenie Sądu u oskarżonego wolę współdziałania w kształtowaniu społecznie pożądanym postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymywania się od powrotu do przestępstwa uświadamiając mu ewentualne surowe konsekwencje w przypadku naruszenia porządku prawnego.

Ponadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył B. G. (1) okres zatrzymania w dniu 13 stycznia 2017 r. od godz. 08:03 do godz. 17:05 a na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. zasądził od B. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym wymierza opłatę w kwocie 6000, 00 zł.

Ponadto na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zarządził zwrot dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie nr I/2089/16/P (k. 3716) pod poz. 1 i 2 M. P. natomiast pod poz. 3 i 4 spółce (...);

Na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. Sąd zasądził od B. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym wymierzył opłatę w kwocie 6000, 00 zł.